Nr. 18. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Niedziela, 22 Stycznia 19[illegible]. Rok 112.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudnie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Biura Redakcji i Ekspedycja ul. Chorążczyzna 31. Administracja ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników S. Sokołowski i Ska Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141.690.
Telefon Redakcji Nr. 192. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji **20 Mk.**

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	440·— Mk
we Lwowie z dostawą	[illegible] Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	[illegible] Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach	[illegible] Mk

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Lwów, dnia 21. stycznia.

Pokłońmy się wielkiej rocznicy.

Pokłońmy się wielkiej rocznicy dnia dzisiejszego i błogosławmy jej.

Drogą nam była czasu niewoli, stała się jeszcze droższą, odkąd w oswobodzonej Ojczyźnie święcić nam dano chwalebne i czcigodne styczniowego powstania wspomnienie.

W Polsce przez trzy zabory rozszarpanej chwytaliśmy się kurczowo przykładów bohaterstwa, by w nas duch nie zamarł. Ze czcią i rzewnie przyciskaliśmy do serca cierniową koronę Roku 1863, ufni, że od żaru tych uczuć okryje się ona zielenią nowych, ofiarnych czynów. I tak z roku na rok podsycany był zapał dla świętej sprawy, jakoteż wiara w jej zwycięstwo. „Garstka szaleńców", którzy ongi ku zdumieniu świata całego ośmielili się rzucić wyzwanie największemu z potentatów Europy, pozostała dla pokoleń, co po nich przyszły, przewodniczką w pochodzie ku przyszłości.

W przysposabiającej się do nowego życia Polsce wsiąkała w umysły nauka, że choćby z gołą pięścią trzeba będzie uderzyć kiedyś znowu na wroga, by Polskę wydobyć z niewoli. Tymczasem zaś należy pracować: dla nabrania sił, iżby przyszła walka dała nam możliwie najwięcej widoków zwycięstwa, a nie rozbiła się znowu, jak głowa uderzeniem o mur; dla ugruntowania idei Roku 1863, a ten wystąpił pod sztandarem równości i braterstwa; a ten skrwawił się, walcząc o Polskę w duchu demokratycznym, o Ojczyznę, która wszystkim swym dzieciom byłaby matką równie dobrą i równie sprawiedliwą.

Tak pamięć o Roku 1863 sprawiła, że w Polsce pod trzema zaborami jedna wrzała praca i w myśl jednego ideału. I dlatego, gdy uderzył dzwon dziejowy oczekiwaną godzinę, nie trzeba było dopiero szukać się w rozproszeniu, gdyż wszędzie — nad Wisłą, czy nad Wartą, czy tu, ku wschodowi, każdy Polak wiedział, jaką jest jego powinność. A kiedy zjednoczona Polska, w krwi dzieci swych ukąpana, stanęła znowu na gruncie rzeczywistości, była to Polska w duchu zasad Roku 1863, Polska ludowa.

I taką mamy ją dzisiaj. Tylko ukrzepić dzieło; tylko udostojnić wytępieniem błędów, co jeszcze pozostały z zatrucia jadem niewoli; tylko pełniejszem, niźli dotąd i powszechniejszem zrozumieniem idei państwowej wykazać, żeśmy godni wielkiego szczęścia, jakiem jest własne państwo.

W domu niewoli rocznicę powstania styczniowego opromieniała bolesna tęsknota do wolności. Obecnie, gdy źródła tęsknoty wyschły, gdy posiadamy wreszcie ową wolność, Ojczyzna ku wspomnieniom Roku 1863 zwraca się sercem przepełnionem wdzięcznością, dobrze świadoma, ile ma mu do zawdzięczenia.

Ojciec św. umarł?

Rzym. (AW.) „Popolo Romano" podaje wiadomość o śmierci Ojca św. Urzędowego potwierdzenia wiadomości brak.

Exposé Poincarego.

Nowy prezes gabinetu francuskiego nie zawiódł oczekiwań. Wygłoszone wczoraj w Izbie deputowanych expose odpowiada w zupełności fizjognomji politycznej tego energicznego męża stanu i stało się pierwszorzednem zdarzeniem politycznem.

PRZECIW BEZWZGLĘDNEJ PROPAGANDZIE.

Prezydent Poincaré tak rozpoczął: Najenergiczniejsze nasze usiłowania tylko wtenczas uratują finanse Francji, jeżeli Niemcy, na których rachunek wyłożyliśmy już tyle miljardów, wypełnią wszystkie przyjęte zobowiązania i naprawią wyrządzone szkody. Byłoby to krzyczącą niesprawiedliwością, żeby kraj, który niezasłużenie tyle przecierpiał i którego wiele departamentów zostało zniszczonych przez inwazję, musiał po zwycięstwie odbudowywać swoim kosztem ruiny i gdyby swoim obywatelom musiał narzucić opłacanie pensji i odszkodowań pozostałym po ofiarach wojny wdowom i sierotom, poszkodowanym przez wojnę i rodzinom tych, którzy przez nieprzyjaciela zostali rozstrzelani. Bezwstydna propaganda, której duchowi sprawcy dadzą się bardzo łatwo odkryć, zwraca się dziś przeciw Francji i usiłuje przedstawić fałszywie jej stanowisko i zamiary.

Przedstawia się nas, jakobyśmy byli owładnięci pewnego rodzaju imperjalistycznym szałem. Francja broni tylko układów międzynarodowych i nie daje posłuchu uczuciu nienawiści i chęci zemsty, ani też podszeptom imperjalizmu.

PODSTAWOWE WARUNKI ODBUDOWY ŚWIATA.

Rząd jest zdania, że podstawowym warunkiem ogólnej odbudowy świata jest odbudowa spustoszonych obszarów tych dwóch krajów, które pierwsze zostały napadnięte: Belgji i Francji. Jeżeli Niemcy tej najważniejszej kwestji odszkodowań nie wypełnią, będziemy musieli zbadać zarządzenia, do których należy się uciec wedle zapatrywania komisji odszkodowawczej i pierwsze z tych zarządzeń będzie dotyczyło bezwątpienia koniecznych zastawów i gwarancji, zarządzenia skutecznej kontroli planu budżetu niemieckiego, wydawania banknotów i wywozu niemieckiego.

FRANCJA CHCE BYĆ LOJALNĄ.

We wszystkich tych różnych sprawach, oraz w tych, przed któremi jeszcze staniemy, zachowywać się będziemy lojalnie i w porozumieniu z naszymi sprzymierzeńcami.

Skuteczną gwarancją pokoju jest istnienie umów między narodami złączonymi wspólnością interesów. Mam tu na myśli narody małej ententy, której narodziny Francja powitała przyjaźnie, a której postęp śledzi z całą sympatją.

CZEGO FRANCJA ZAŻĄDA W GENUI?

Sprzymierzeni rozesłali zaproszenia na Konferencję w Genui. Będziemy żądali z naciskiem, aby warunki ustalone przez sojuszników w programie w Cannes, zostały przed rozpoczęciem wszelkiej dyskusji przyjęte lub odrzucone. Porozumiewamy się z Włochami i Anglją, aby spróbować przeszkodzić podjęciu kroków nieprzyjacielskich pomiędzy Grecją a Turcją, ażeby w porozumieniu z naszymi sprzymierzeńcami wyciągnąć korzyści z umowy angorskiej i aby wreszcie przywrócić znowu pokój w Europie i móc w ten sposób wykonywać swobodnie nasz mandat w Syrji. Nieomieszkam także dodać, że chcemy utrzymać przyjazne stosunki z wszystkimi innymi narodami, które u naszego boku walczyły o prawa ludzkie, szczególnie ze Stanami Zjednoczonymi.

PONOWNE PRZEMÓWIENIE POINCARE'GO.

W ciągu dyskusji wywołanej tem oświadczeniem rządowem, odpowiadając na interpelację socjalisty Varenne'a i komunisty Cachin'a, zabiera ponownie głos prezydent ministrów Poincare i przypomina, że wojna wybuchła bez winy Francji. Cała polityka Francji musi być podporządkowana wielkim problemom zagranicznym. Rząd chce jedynie wykonania traktatu wersalskiego. Różnice opinji pomiędzy Francją a Anglją dotyczą wyłącznie sposobu wykonania traktatu. Poincare wypowiada się stanowczo za przedwstępnem omawianiem z rządem angielskim spraw spornych w drodze dyplomatycznej.

NIEMCY MUSZĄ ZAPŁACIĆ.

Położenie Francji wymaga w sposób imperatywny, aby zapłacone zostało przez Niemcy wszystko, co zapłacone być może. Najmniejsza z naszej strony rezygnacja z należnych nam wierzytelności byłaby tylko zachęceniem nieprzyjaciela do wznowienia dawnych planów agresywnych. Następnie mówca przechodzi do sprawy odpowiedzialności za wybuch wojny. Co się tyczy konferencji genueńskiej, to Niemcy będą niewątpliwie usiłowały wyzyskać ją dla podjęcia sprawy traktatu wersalskiego. Otóż premier francuski stwierdza raz jeszcze, że pod tym względem będą poczynione wszelkie środki ostrożności przeciw planom niemieckim.

Z Rady Ministrów.

Warszawa. (PAT.) Rada Ministrów na posiedzeniu 19. bm. przyjęła projekt ustawy o państwowej pomocy przy odbudowie budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek wojny, przy budowie budynków dla osadników i projekt ustawy upoważniającej Ministrów przemysłu i handlu oraz skarbu do ograniczenia przewozu towarów przez granicę. Następnie przeprowadziła Rada Ministrów dyskusję nad sposobami zwalczania epidemji i postanowiła przedsięwziąć środki zmierzające do ograniczenia napływu emigrantów. Dalej uchwalono rozporządzenie w przedmiocie sądownictwa doraźnego na obszarze b. zaboru rosyjskiego, rozporządzenie w przedmiocie zmiany niektórych przepisów normujących organizację sądownictwa i postępowanie sądowo-cywilne w województwach wschodnich, oraz rozporządzenie w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy o wydzierżawieniu niezagospodarowanych obszarów rolnych na terenie Spisza i Orawy, przyłączonym do Polski. Wreszcie zatwierdzono statut związku pracowników kolejowych z wykształceniem średniem i postanowiono włączyć do miasta Pułtuska wieś Górki.

SEJM WALNY.

279 posiedzenie Sejmu z 20. bm.

Odesłano do komisji w pierwszem czytaniu kilka ustaw, poczem przystąpiono do pierwszego czytania ustawy o upoważnieniu ministra skarbu do udzielenia gwarancji do 2 miljonów ft. szterl. dla organizacji rolniczo-handlowych.

Przystąpiono do rozprawy szczegółowej w sprawie ograniczenia sprzedaży napojów alkoholowych. Ustawę przyjęto w drugiem czytaniu. Trzecie czytanie odłożono do wtorku.

Przystąpiono do sprawy straży granicznych. Zasadniczo stanęła komisja na stanowisku, że bataljony celne powinny być cywilne, a nie wojskowe. Co do granic zachodnich komisja uchwaliła rezolucję wzywającą rząd do oddania straży celnej pod kompetencję ministerstwa skarbu. Co do granic wschodnich, to dotychczas jest tam straż celna wojskowa i policyjna, a obie podlegają aż trzem ministerstwom.

Dalsze rezolucje domagają się reorganizacji bataljonów celnych i wprowadzenia dla tych bataljonów sądów doraźnych, oraz kar administracyjnych dla tych, którzy przekraczają granice nielegalnie i przemycają towary. Rezolucje te przyjęto.

Przystąpiono do spraw petycji wpływających do Sejmu od zdemobilizowanych oficerów i żołnierzy. Komisja proponuje następującą rezolucję: Wzywa się rząd, aby jak najrychlej przedłożył projekt ustawy mającej na celu dostarczenie odpowiedniej pracy i robót zdemobilizowanym oficerom i żołnierzom wojsk polskich. W głosowaniu przyjęto rezolucję.

Sprawę nagłości wniosku Z. L. N. w sprawie „Strzelca", zdjęto z porządku dziennego z powodu choroby ministra spraw wojskowych i przekazano ją komisji wojskowej.

P. Bryl uzasadnia nagłość wniosku P. S. L. w sprawie wstrzymania kredytu na odbudowę przez ministra skarbu. Proponuje rezolucję z wezwaniem rządu, aby natychmiast otworzył kredyt na odbudowę kraju na podstawie obowiązujących ustaw.

Przedstawiciel ministerstwa skarbu dr. **Mikulecki** zawiadomił, że projekt ustawy o odbudowie został uchwalony na wczorajszem posiedzeniu Rady ministrów i w tych dniach będzie przedłożony Sejmowi. Chwilowe wstrzymanie kredytów w okręgu warszawskim i lubelskim zostało dziś cofnięte.

Nagłość uchwalono. Natomiast odrzucono przyjęcie zaraz wniosku in merito. Sprawę przekazano komisji.

P. Gdyk oznajmił, że komisja ochrony pracy, przemysłowa i budżetowa proponują na członków komisji dla zbadania kryzysu przemysłowego i sposobów zaradzenia mu pp. Gdyka, Waszkiewicza, Rudnickiego, Diamanda, Grabińskiego, Wierzbickiego, Pączka, Średniawskiego. Izba wybór ten zatwierdziła.

Następne posiedzenie we wtorek o g. 4 popoł.

Z komisji sejmowych.

Warszawa. (PAT). **Komisja administracyjna** rozpatrywała projekt ustawy o gminie miejskiej. Komisja wypowiedziała się za tem, aby charakter służbowy pisarzy gminnych był kontraktowy, zaś nominacja odbywała się bez ingerencji wydziału powiatowego. Wójtom gmin, względnie sarzadom mają być przydzieleni do pomocy pisarze, a kwalifikacje ich ustanawiają rady wojewódzkie.

Komisja wodna pod przewodnictewm **p. Hausnera**, przy udziale marszałka Trąmpczyńskiego uchwaliła przyjąć do wiadomości sprawozdanie z postępu prac przygotowawczych dla opracowania projektu kanałów żeglugowych. Wezwano rząd, aby przed opracowaniem projektów szczegółowych zasięgnął opinji znawców technicznych i handlowych.

Komisja skarbowo-budżetowa. P. Löwenstein referował wnioski pp. Osieckiego i Poniatowskiego w sprawie dostosowania skali opodatkowania spadków i darowizn do obecnego stanu waluty i wypowiedział się za tem, aby nadać ministrowi skarbu prawo regulowania tej skali w drodze rozporządzeń ministerjalnych. Po dyskusji przyjęto ustawę w brzmieniu rządowem.

Komisja wojskowa rozpatrywała w dalszym ciągu ustawę o pragmatyce oficerskiej. Przyjęto sporny art. 87 w nowem brzmieniu.

Komisja konstytucyjna. Przyjęto wniosek p. Lutosławskiego o rozpoczęcie drugiego czytania projektu ustawy o ordynacji wyborczej. W dyskusji o kompetencji władz naczelnych przyjęto według referatu p. Halbana rozdział kompetencji ministerstwa skarbu. Dalej obradowano nad kompetencją ministra sprawiedliwości.

Na posiedzeniu komisji prawniczej referował p. **Grzędzielski** art. 3. projektu rządowego ustawy **o zmianie ustawy o ochronie lokatorów** (podwyżka stawek). Referent przedstawił konieczność całkowitego przerobienia dotychczasowej ustawy o ochronie lokatorów. Koniecznem jest zabezpieczenie, aby podwyższone stawki szły na remont i asekurację domów. Należy dalej stworzyć fundusz państwowy na rozbudowę miast, na który składaliby się tak lokatorzy, jak i właściciele domów. Należy zmusić właścicieli placów niezabudowanych w miastach, aby przystąpili do budowy, lub oddali gminom swoje place pod budowę po cenach przystępnych, a to pod grozą wywłaszczenia opornych właścicieli.

P. Lieberman wniósł, aby teza referenta była podana członkom komisji na piśmie, ażeby się mogli nad nią zastanowić. Wybór nowego referenta odłożono do następnego posiedzenia.

Komisja rolna rozpatrywała wniosek nagły

EMIL ANDREOLI.

Czcigodnej pamięci Augusta Kręckiego, żołnierza i Sybiraka, pamiątek polskich niestrudzonego zbieracza — fragment pracy, do której mnie zachęcał, poświęcam.

Świtała wiosna 1863 roku.

Od stolicy Francji do lasów mazowieckich, gdzie kładli się na krwawych pobojowiskach straceńcy, szedł dwugłos — ostatni.

— O sublime Pologne! — wzdychał stary Barbier.

— Czyż wy dla nas nic, prócz łzy? — pytała nieśmiało powstańcza piosenka.

Młody profesor historji paryskiego liceum, w którym płynęła po ojcach krew korsykańska, odczuł instynktownie, że do wiotkich papierowych dowodów sympatji należałoby dołożyć trochę orężnej stali, trochę rumianej krwi.

„Il fallait bien que quelques uns aillent verser leur sang!

Nie miał szczęścia do Polski młody Korsykanin. Walki i przygód wojennych nie zaznał prawie, napił się za to cierpień do syta.

Nie rozsławiły jego nazwiska wspomnienia przebytej niedoli!

Zdławione, zgaszone zostały te wspomninki, ani wróg, ani przyjaciel ich nie zna.

Różne mają „fata" i książki i ludzie.

I.
KRZYKAWKA.

C'est une triste histoire que je raconte.

(A. De Pologne en Siberie).

Emil Andreoli urodził się w r. 1835 w Besancon z rodziny pochodzenia korsykańskiego. Uważał się zawsze za Francuza i tylko za Francuza. W charakterze jego połączyły się jednak cechy obydwóch nacji: francuski „algebraiczny" zdrowy rozsądek i „esprit" gallicki z namiętną i mściwą zaciętością korsykańską.

W r. 1863 Andreoli, filozof ukończony był profesorem historji w liceum paryskiem. Zajmował się literaturą i dziennikarstwem, miał stosunki z redakcją „Temps" (mimo że wyznawał zasady radykalno-demokratyczne). Na wyjazd do Polski zdecydował się nagle, nie uprzedziwszy nawet rodziców, wiedząc dobrze, żeby go od awanturniczego zamiaru odwodzili.

Miał ze sobą listy do generała Mierosławskiego i nasłuchawszy się w Paryżu opowiadań jego wielbicieli, sądził, że w Krakowie zastanie dyktaturę „pana Ludwika". Tymczasem spotkało go na wstępie rozczarowanie. Niesnaski między niedoszłym dyktatorem a Komitetem Centralnym, spory między dowódcami poszczególnych oddziałów: wir nieporozumień, kłótni i ambicji.

W tym chaosie wpadł na człowieka, który odrazu podbił go swym urokiem. Był to pułkownik garibaldijski: Franciszek Nullo. Nieskory do chwalby Francuz kreśli sylwetkę wprost entuzjastyczną tego człowieka rycerskiego i bezinteresownego, który „przyszedł oddać swą dzielną szpadę na usługi Polsce powstającej, a stał po za obrębem intryg i partji".

„Człowiek lat około 36, o postawie marsowej nacechowanej piękną i szlachetną energją. Z jego wielkich oczu patrzyła sama szczerość, sama dobroć i odwaga. Twarz miał smagłą, pełną męzkiej urody. Srebrne nitki przetykały już jego bujne włosy. Był to człowiek, który budził bezwzględne zaufanie i sympatję, kto go zobaczył, musiał go pokochać odrazu.

„Jeżeli kto był bezinteresowny, to chyba on. Mówił: „Jesteśmy wszyscy oficerami, ale przyszliśmy służyć Polsce, jak prości żołnierze. Niech się nikt nie krępuje moim stopniem pułkownika. Nie służyłem Ojczyźnie mojej dla epoletów i nie po stopnie i rangi tuśmy przyszli. Nie będę żądał niczego, nie przysporzę kosztów nikomu, bo nawet karabin mam swój własny i w razie potrzeby poniosę go, jak prosty żołnierz".

— — — — — — — —

Andreoli mając już w Krakowie kółko znajomych i rodaków mógł oddać pułkownikowi kilka usług — uprzedził go o poścignu krakowskiej policji, dopomógł w wyszukaniu bezpiecznego schronienia, w którym Nullo studjując mapy, obmyślał plan wtargnięcia do Królestwa, a wreszcie w domu pp. Lewickich zapoznał go z p. Józefem Miniewskim, twórcą formującego się właśnie oddziału powstańczego. Delegaci Rządu Narodowego ofiarowali Nullowi wspólną z Miniewskim komendę nad partją z 500 ludzi złożoną, do których miał się przyłączyć legion cudzoziemski. Przytem ofiarowano zarówno Nullowi, jak Miniewskiemu tytuł generała. Dzień wymarszu został oznaczony na 3. maja.

Ciekawie zbiega się **ten plan z wkroczeniem** strzeleckich oddziałów w r. 1914:

„Noi dovevano, appene passate le frontiere, in una notte, raggiungere Kielche borgada di qualche importanza" pisze adjutant Nulla, Luigi Caroli — i opisuje, jak Nullo chciał z nienacka zaskoczyć załogę moskiewską, dać chrzest ognia młodym ochotnikom i wziąść również niespodzianym atakiem Olkusz..." (Archiwum prywatne hr. Camozzi-Verlowa w Bergamo).

(Dalszy ciąg. nast.) **Karolina Bielańska.**

p. Brejskiego w sprawie sprzedawania osad po kolonistach niemieckich w b. dzielnicy pruskiej.

Na posiedzeniu komisji opieki społecznej nadzwyczajny komisarz do spraw repatrjacji p. Grabski referował sprawę obecnego stanu repatrjacji, stojąc na stanowisku, że prace nadzwyczajnego komitetu sanitarnego J. U. R. i Urzędu repatrjacyjnego powinny być skoordynowane. Naczelny komisarjat sanitarny powinien się zająć stosunkami zdrowotnymi, zaś J. U. R. wyżywieniem repatrjantów i repatrjacją. Następnie podniósł p. Grabski, że czyni usiłowania w kierunku rozdziału czynności między instytucje humanitarno-społeczne, wreszcie mówił o ustanowieniu pełnomocników dla szybszego kierowania sprawą repatrjacji.

Specjalna komisja dla Jaworzyny.

Praga. (PAT.) Na onegdajszem posiedzeniu komisji spraw zagranicznych senatu omawiał dr. Benesz kwestję czesko-polskiej umowy politycznej, tudzież sprawę Jaworzyny. Powtórzył on w odpowiedzi na interpelację wyjaśnienia, udzielone już w komisji spraw zagranicznych parlamentu czeskiego i dodał, że tekst polsko-czeskiej umowy politycznej nie został dotychczas dlatego oficjalnie ogłoszony, ponieważ toczą się pertraktacje co do szeregu drobniejszych spraw. Sprawa Jaworzyny zostanie rozwiązana w ten sposób, że utworzona będzie specjalna komisja, która wspólnie z delegacją polską przystąpi do rozwiązania tej kwestji.

Posłowie do Sejmu Wileńskiego.

Według danych nieurzędowych do Sejmu wileńskiego wejdą posłowie następujący:

I. z ramienia polskiego centralnego Komitetu wyborczego: 1) Karol Hryniewicki, arcybiskup; 2) Mieczysław Engiel, adwokat; 3) Aleksander Zwierzyński, dziennikarz; 4) Witold Bańkowski, prezydent m. Wilna; 5) Ignacy Olszański, ksiądz; 6) Stanisław Brzostowski, przemysłowiec; 7) Edward Surwiłło, kolejowiec; 8) Feliks Raczkowski, inżynier; 9) Zygmunt Federowicz, nauczyciel; 10) Zygmunt Sołowiej, rachmistrz; 11) Stanisław Maciejewicz, ksiądz-poseł; 12) Wiktor Czarnowski, urzędnik; 13) Zbigniew Jasiński, adwokat; 14) Wiktor Bukrabe, handlowiec; 15) Adam Kuleszo, ksiądz; 16) Stanisław Dubicki, rolnik; 17) Władysław Okulewicz, rolnik; 18) Jan Falewicz, prezes cemików; 19) Franciszek Kardis, rolnik; 20) Michał Kiejewski rolnik; 21) Kazimierz Mickiewicz, rolnik; 22) Franciszek Mejnarowicz, rolnik; 23) Aleksander Żyliński, agronom; 24) Izydor Czychowicz, rolnik; 25) Antoni Kłyszejko, rolnik; 26) Stefan Łowkisz, kolejarz; 27) Rudolf Bergman, aptekarz; 28) Kasper Orechwo, rolnik; 29) Zygmunt Czerwiński, rolnik; 30) Ludwik Bałaban, ksiądz; 31) Józef Zmitrowicz, prawnik; 32) Romuald Sopoćko, lekarz; 33) Kazimierz Wodejko, rolnik; 34) Romuald Szurkowski, ksiądz; 35) Józef Lepusza, rolnik; 36) Jan Moroz, ksiądz; 37) Hipolit Haruszewicz, doktór; 38) Antoni Rauba, rolnik; 39) Franciszek Piejciuk, ksiądz; 40) Bolesław Lisowski, oficer. — Do liczby posłów, należących do klubu centralnego Komitetu wyborczego, wejdzie jeszcze prawdopodobnie trzech posłów, wybranych z list miejscowych powiatu brasławskiego.

II. Z ramienia naczelnych Rad Ludowych ziemi wileńskiej: 1) Józef Jackiewicz, rolnik; 2) Stanisław Janikowski, dziennikarz; 3) Adam Piotrowski, rolnik; 4) Ignacy Achramowicz, rolnik; 5) Józef Łozowski, rolnik; 6) Józef Mackiewicz, rolnik; 7) Piotr Burak, rolnik; 8) Szymon Greczanin, rolnik; 9) Antoni Bernacki, urzędnik; 10) Antoni Szwabowicz, rolnik; 11) Wacław Grabowski, ksiądz; 12) Józef Małowieski, nauczyciel; 13) Aleksander Marcinkowski, nauczyciel; 14) Józef Dzierkacz, rol.; 15) An. Łokuciejewski, nauczyc.; 16) Władysław Chomiczewski, aptekarz; 17) Agaton Rutkowski, urzędnik; 18) Jan Wojciechowicz, rolnik; 19) Michał Zakrzewski, rolnik; 20) Bronisław Kulesza, rolnik; 21) Antoni Zalewski, dziennikarz; 22) Ludwik Sperski, rolnik; 23) Feliks Subotowicz, rolnik; 24) Zygmunt Gasparaniec, rolnik; 25) Kajetan Rożnowski, rolnik; 26) Kazimierz Kozłowski, rolnik; 27) Władysław Horowicz, redaktor; 28) Bolesław Żebrowski, rolnik; 29) Józef Kijewicz, rolnik. — Do listy tej wejdzie prawdopodobnie trzech posłów z bloku Demokratycznego z okręgu wyborczego Wasiliszki i trzech posłów z list miejscowych okręgu brasławskiego.

III. Z ramienia polskiego Stronnictwa Ludowego ziemi wileńskiej: 1) Piotr Pietkiewicz, rolnik; 2) Antoni Mickiewicz, rolnik; 3) Marjan Święchowski, literat; 4) Michał Przewłocki, rolnik; 5) Andrzej Mickiewicz, rolnik; 6) Bronisław Krzyżanowski, adwokat; 7) Adam Wojnicz, rolnik; 8) Jan Piłsudski, sędzia; 9) Witold Staniewicz, doktór filozofji; 10) Maciej Adamowicz, rolnik; 11) Bronisław Wędziagolski, pułkownik; 12) Bonifacy Baranowski, rolnik.

IV. Z ramienia polskiego Związku Ludowego „Odrodzenie“: 1) Stanisław Helman, rzemieślnik; 2) Antoni Hałko, student; 3) Leon Sawicz, kolejarz; 4) Aleksandra Karnicka, biuralistka; 5) Antoni Trabsza, rolnik; 6) Stanisław Maszczyk, student; 7) Stefan Mickiewicz, adwokat.

V. Z ramienia P. Z. L. „Odrodzenie“ i Bloku Demokratycznego: 1) Bronisław Szeptunowski, technik; 2) Edward Stefanowicz, rolnik; 3) Wiktor Polak, rolnik.

VI. Z ramienia Bloku Demokratycznego: 1) Marjan Jankowski, urzędnik; 2) Janusz Ostrowski, radca; 3) Władysław Waszkiewicz, felczer; 4) Czesław Nusbaum, dyrektor banku; 5) Adam Uziembło, literat; 6) Antoni Przybytko, rolnik.

VII. Z ramienia polskiego demokratycznego Komitetu wyborczego: 1) Witold Abramowicz, adwokat. — Ponadto demokraci z ramienia Bloku Demokratycznego w liczbie trzech.

VIII. Z ramienia Polskiej Partji Socjalistycznej Litwy i Białorusi: 1) Aleksander Zasztowt, inżynier; 2) Stanisław Bagiński, adwokat.

IX. Z ramienia poszczególnych gmin powiatu brasławskiego: 1) Aleksander Staszkiel, rolnik; 2) Wacław Szadurski, prawnik; 3) Alfons Jozanis, agronom; 4) Jan Szypiłło, rolnik; 5) Leon Bobrowski, rolnik; 6) Witold Kwinto, rolnik. — Z liczby ostatnich sześciu posłów prawdopodobnie trzech wejdzie do ugrupowania, stworzonego przez posłów centralnego Komitetu wyborczego, trzech zaś do Klubu Rad Ludowych.

O Akademję eksportową dla Lwowa.

Dawne szlaki handlowe polskie. — Wiec w sprawie Akademji eksportowej. — Rezolucja.

(na) Lwów — jak wiadomo — leży na dawnym szlaku handlowym, prowadzącym z Rosji i aż z tajemniczego wnętrza dalekiej Azji na zachód Europy. Tu też, w tym grodzie kresowym dawnej Rzeczypospolitej polskiej krzyżował się z poprzednim drugi szlak handlowy wiodący z Polski z jednej strony na Mołdawy i dalej przez Bałkan do Konstantynopola, z drugiej zaś na Węgry, z którymi Polska zawsze żywe utrzymywała stosunki. Nie dziw więc, że miasto nasze było z dawien dawna miejscem postoju i punktem zbornym kupiectwa, zjeżdżającego tu z najdalszych stron świata z cennym towarem swoim.

Wszelakich osobliwości można było dostać a przynajmniej napatrzeć się we Lwowie. Brodaci Ormianie przywozili przepyszne dywany z Buchary i Smyrny, tkaniny z Kaszmiru i Indji — tak cienkie, że cała sztuczka jedwabiu mieściła się w puzderku nie większem od sporego jajka kurzego. Były tam i wyroby jubilerskie i wonności bardzo poszukiwane przez nadobne Lwowianeczki, które nie wahały się płacić je na wagę złota. Tatarzy przywozili broń wschodnią, na którą podówczas zawsze był popyt wielki oraz wszelakiego sprzętu końskiego dostatek. Nie brak też było na targach lwowskich żydów, którzy handlowali wszystkiem po trosze — zupełnie jak teraz.

Ale teraz zmieniło się wiele we Lwowie. Droga na wschód przez Lwów oddawna zamknięta, bo austrjackiemu zaborcy szło o to, aby handel z Rosją i Azją innemi pokierować drogami. Było to dla niego i wygodniejsze i korzystniejsze. Obecnie zaś wschód cały jest dla nas jakby zakryty kotarą, za którą nie wiemy, co się czai. Przyjdzie jednak czas, a może nie jest on już zbyt daleki, gdy Rosja straci swe oblicze nizbadango sfinksa, gdy trzeba będzie z nią nawiązać stosunki. Życie idzie naprzód wielkim krokiem, państwa dalej, niż my na zachód leżące poczyniły już kroki, żeby opanować rosyjskie rynki zbytu, zapewnić sobie rosyjski surowiec. Czy prędko będzie można zrealizować te plany — nie wiadomo W każdym razie trzeba i nam poczynić przygotowania, aby nas nie zaskoczyły fakta, dokonane zabiegliwością sąsiadów.

Już nawet coś się u nas w tym kierunku robi, tylko że nie zawsze może zupełnie zgodnie z interesami Lwowa i całego państwa. Jeżeli najbliższa droga ze wschodu na zachód Europy prowadzi przez Odessę, Kijów, Żmerynkę, Płoskirów, Lwów, Kraków itd., jasną jest rzeczą, że stworzenie właśnie we Lwowie centrali dla handlu transitowego między Europą zachodnią a wschodnią i Azją należy do najżywotniejszych naszych interesów. Tymczasem wśród miejscowści, jakie wymienia nasz układ handlowy z sowietami jako stacje dla handlu transitowego Lwów został zupełnie pominięty. Co więcej, są oznaki, że pewne sfery chciałyby cały ten handel skierować na punkt węzłowy Szepetówkę, a stamtąd dalej na Równo, Lublin, Warszawę. Już nawet buduje się w Równem wielkie magazyny i domy towarowe, mające służyć za składy transitowe.

Mimo tych zakusów Lwów nie zrezygnował ze swej ambicji, by znów stać się wielkiem emporjum handlowem na kresach wschodnich Rzeczypospolitej. Po Targach Wschodnich, które były wielkim krokiem ku odrodzeniu ekonomicznemu Lwowa powstaje myśl założenia tu akademji eksportowej, tj. instytucji przygotowującej fachowo wyszkolonych ludzi dla handlu ościennego.

Myśl ta powstaje równocześnie w sferach handlowych i w sferach młodzieży. I właśnie z inicjatywy młodzieży, t. j. 300 słuchaczów kursu abiturjentów Akademji handlowej we Lwowie został zwołany onegdaj wiec, na którym były reprezentowane wszystkie sfery naszego społeczeństwa. Przybyli reprezent. miasta i Województwa, kupiectwa i przemysłu, Izby handlowej i Targów Wschodnich, wreszcie instytucji naukowych i kulturalnych. Do prezydjum wybrano prez. Stahla, r. Pawłowskiego, dr. Ruckera i r. Chajesa.

Po krótkiem przemówieniu dr. Stahla, który wyraził radość, że podjęta została akcja, która powróci miastu dawne jego znaczenie, p. Augustyn imieniem młodzieży wygłosił referat, w którym uzasadnił potrzebę utworzenia Akademji eksportowej we Lwowie. Ściśle rzecz biorąc nie trzeba było właściwie tego uzasadniać, gdyż, jak to wynikało z następnych przemówień wszyscy jednogłośnie tę potrzebę uznali.

Chodziłoby tylko o drogi, które, najprędzej doprowadziłyby do tego celu. Ponieważ, na razie przynajmniej na pomoc rządową liczyć nie można, przeto rzecz cała musiałaby być oddana inicjatywie prywatnej. Najodpowiedniejszem byłoby jak to zaznaczył r. Pawłowski stworzenie Instytucji miejskiej, której miasto dałoby pomieszczenie. — Istotnie, lokal, to rzecz w dzisiejszych czasach najważniejsza. Resztę kosztów obliczonych na około 10—15 tysięcy marek musiałoby ponieść społeczeństwo.

Po bardzo wyczerpujących przemówieniach pp. Grossmana, Loewenherza, Majerskiego i in. uchwalono rezolucję, przedłożoną przez referenta p. Augustyna, wyrażającą prośbę do Rady miejskiej i Izby handlowej o rozpoczęcie kroków w celu założenia we Lwowie Akademji eksportowej.

Reorganizacja biura Izby handlowej i przemysł.

Po ostatniem pełnem posiedzeniu Izby handl.-przem. nastąpiła reorganizacja biura Izby i zmiany tytułów jego urzędników. Tytuły sekretarza zostały zniesione, a w ich miejsce zaprowadzono tytuły dyrektorów i ich zastępców. Zostały też znacznie podwyższone pobory, a zamiast dotychczasowych rang XII., zaprowadzono rangę VI. Dotychczasowi sekretarze dr. Trawiński i L. Tenner zostali mianowani dy-

[dy]rektorami Biura, wicesekr. dr. Tom zastępcą dyrektora, adjunkci p. Tennerówna i dr. Wachtel starszymi referentami w VIII randze, a referent p. Jasiński został stabilizowany i uzyskał X. rangę. Ponadto załatwiono także kwestję emerytalną dla wdowy i sieroty po sekretarzu bł. p. dr. Korkisie. W najbliższym czasie zostaną zreorganizowane i uregulowane pobory personalu niestałego.

KRONIKA.

Kalendarz: Niedziela, 22 stycznia. **Rz.-kat.:** 3 po 3 Król. — Gr.-kat.: 1 po Boh. — **Słowiański:** Wityslawa.

Poniedziałek, 23 stycznia. Rz.-kat.: Zaślub. NMP. — Gr.-kat.: Hryhorja — **Słowiański:** Wrócisława.

— **Wydział Tow. Uczestników powstania Polskiego r. 1863/4** zaprasza pp. członków Towarzystwa do wzięcia licznego udziału w nabożeństwie, które się odbędzie w niedzielę dnia 22 stycznia o godz. 9 w kościele O. Jezuitów i w walnem zebraniu Towarzystwa tegoż dnia o godz. 4 30 popoł. w sali Sodalicji Marjańskiej ul. Rutowskiego l. 10 II. p.

— **Związek obrońców Lwowa** wzywa swoich członków do wzięcia licznego udziału w obchodzie rocznicy powstania styczniowego, a to w nabożeństwie, które się odbędzie d. 22 b. m. (niedziela) o godzinie 9 w kościele OO. Jezuitów i w uroczystej akademji w sali ratuszowej o godz. 11.

— **Emerytury dla artystów i literatów.** „Kurjer Warszawski" donosi: Z inicjatywy Prezydenta Ministrów Ponikowskiego Ministerstwo oświaty przystąpić ma do wypracowania projektu ustawy w sprawie ustanowienia emerytur dla wysłużonych artystów i literatów. Emerytur tych ma być 24, w połowie dla literatów, w połowie dla artystów.

— **W sprawie zbiórki złota.** Dnia 25 b. m. w środę o godz. 5 30 wiecz. odbędzie się w dużej sali obrad lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej posiedzenie Naczelnego Komitetu Popierania Skarbu Narodowego. Na posiedzeniu tem omawiana będzie sprawa ostatecznej a intenzywnej zbiórki darów.

— **Powrót zakładników.** Dzisiaj rano przybywa do Warszawy partja repatrjantów z Moskwy między nimi pułk. Czuma dowódca wojsk polskich na dalekim wschodzie oraz prof. Uniw. Jagiellońsk. p. Dyboski wywieziony swego czasu z Galicji wschodniej jako zakładnik.

— **W wielkim wieczorze** autorów lwowskich, który odbędzie się we środę, 25 b. m. o godz. 7 wieczorem w wielkiej sali ratuszowej, weźmie udział między innymi znakomity poeta polski, obecny rektor Wszechnicy Jana Kazimierza, Jan Kasprowicz, który wypowie kilka sonetów z niewydanego jeszcze tomu przekładów swoich.

— **Na rzecz głuchoniemych** urządza opiekujące się nimi małopolskie Stowarzyszenie »Nadzieja« d. 28 b. m, w sali Czytelni Katolickiej (Piekarska l. 28) Wieczór karnawałowy. Sfery kultowi tańca oddane, a doświadczenie poucza, że są one w naszem mieście bardzo liczne), dobrze zapamiętać winny ową datę. I powinny na wspomniany wieczór nigdzie nie zaciągać zobowiązań, by w pełnym zastępie jawić się pod sztandarem „Nadziei".

— **O obrazy wysłane na wystawę paryską.** Z Krakowa donoszą: W Muzeum narodowem odbyło się posiedzenie komitetu Muzeum, przy udziale osób, które oddały swoje dzieła sztuki na zeszłoroczną wystawę w Paryżu. Okazało się, że eksponaty te jeszcze w lipcu z. r. były zapakowane w trzy wozy meblowe w Paryżu, wobec tego jednak, że droga przez Niemcy była wtedy niepewna, zostało wysłanie ich odroczone. Rząd francuski zabezpieczył te zbiory przez postawienie straży i umieszczenie wagonów w bezpiecznem miejscu. Tymczasem fundusze przeznaczone na powrotne sprowadzenie tych dzieł wyczerpały się, a sprawa przeciągała się z powodu braku dalszych funduszów. Posłowi Daszyńskiemu, ówczesnemu prezesowi ścisłego komitetu wystawowego, udało się uzyskać kredyt 25.000 fr., a Prezydjum Rady Ministrów wysłało ponownie w pierwszych dniach stycznia dr. Świeża do Paryża z poleceniem przeprowadzenia wysyłki. Obecnie jest nadzieja, że zbiory te niebawem powrócą.

— **Ruch budowlany w Krakowie.** Dzienniki krakowskie donoszą, że w najbliższym czasie rozstrzygnie się konkurs na budowę gmachów pocztowej kasy oszczędności i dyrekcji poczt w Krakowie. Sąd konkursowy, który otrzymał cały szereg projektów, rozpocznie swe czynności w Krakowie w przyszłym tygodniu. Pod budowę tych gmachów odstąpiła gmina miasta Krakowa parcele przy ul. Wielopole, Zyblikiewicza i Librowszczyzna. Budowa gmachów rozpocznie się w lecie.

— **Z mieszka** nie wypuści dzisiaj skowronka św. Agnieszka, jakkolwiek przysłowiu powolno, w nasby to uczynić. Wczoraj Święci Pańscy Fabian i Sebastjan uszyli jej surą, białą, ni to gronostajową szubę, więc tuli pod nią dalej śpiewaka Matki Boskiej. Cóżby począł, gdzie znalazłby schronienie na rozłogach tak grubo śniegiem zasypanych? I na szczęście nasze — mimo łag dnego powietrza — nie okazują one dążności do tajania, jak to zwykle tego roku w zimie następowało po śnieżycach. A tak przysłowia gospodarskie pomnożyć chyba wypadnie i tem jeszcze, że Św. Jaga saneczka zy wspomaga.

— **Kradzież obrazu Pautscha.** W gmachu Muzeum przemysłowego skonstatowano brak obrazu Henryka Pautscha „Lago di Caldomacco". Obraz skradziony został prawdopodobnie przez jakiegoś amatora. Wartość obrazu ocenia Tow. sztuk pięknych na 50.000 Mk.

— **Kolej elektryczna w Zakopanem.** Czynione tu są pomiary w sprawie założenia w Zakopanem linji kolei elektrycznej bez szyn systemu aut.-tram. Linja będzie miała długości około 9 kilom. i prowadzić będzie przez Kuźnice do Jaszczurówki. Źródłem energji będzie elektrownia na Kuźnicach.

Mianowania i przeniesienia.

Prezes sądu Apelacyjnego we Lwowie zamianował ukończonych słuchaczów praw Józefa Andrzeja 2 im. Pietrowicza i Edwarda Wincentego Knapika aplikantami.

Komunikaty.

— **Wydział Towarzystwa hygienicznego** urządza w sobotę d. 21 stycznia o godz. 6 wieczorem w biurze fizykatu miejskiego (w ratuszu) zebranie, na które członków Towarzystwa i wprowadzonych gości zaprasza. Na porządku dziennym jest referat O walce z gruźlicą w r. 1921 w Województwie lwowskiem. Sprawa obecnie b. ważna i aktualna.

— **Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie** członków Zawod. Związku Literatów polskich we Lwowie odbędzie się w sobotę 28 stycznia o godz. 7'15 wieczorem w lokalu Związku, ul. Klińskiego l. 1, I. p. Na porządku dziennym: 1. wybór delegatów na Zjazd delegatów w Warszawie, 2. Wolne wnioski. W razie gdyby nie zebrała się dostateczna liczba uczestników, odbędzie się o godz. 8 drugie Walne zgromadzenie bez względu na liczbę obecnych.

— **Polskie Tow. filoz ficzne.** W sobotę 21 b. m. o godz. 8 wieczorem odbędzie się 225 posiedzenie naukowe, na którem prof. dr. Antoni Łomnicki wygłosi odczyt „O zasadzie dysjunkcji w logistyce i matematyce".

— **Związek Polaków wyz. mojż.** Walne zgromadzenie członków Związku Polaków wyzn. mojż. odbędzie się w sobotę d. 21 stycznia b. r. o godz. 6 wieczorem w sali Instytutu Technologicznego ul. Boularda 5. Na porządku dziennym m. i. Referat posła dr. Hermana Diamanda.

— **Raut akademickiej młodzieży handlowej** odbędzie się dnia 23 stycznia b. r. o godz. 5 popołudniu w salonach prezydjalnych w ratuszu.

Państwowy Zakład epidemjologiczny filja we Lwowie zawiadamia, że z dniem 31 stycznia 1922 przenosi się do własnego budynku przy ul. Piekarskiej l. 56.

Od tego dnia wszelkie próbki do badania bakterjologicznego, jak również osoby pokąsane, przeznaczone do szczepienia Pasteurowskiego należy skierowywać pod powyższym adresem.

Nowa placówka handlowa. Dnia 20 b. m otwarto przy ul. Kopernika l. 5 lokal nowo reaktywowanej firmy Norbert EHRLICH, Dom dla nowoczesnych urządzeń biurowych, dawniej plac Smolki l. 4. Kierownictwo objął długoletni współpracownik firmy p. Leon Ehrlich, brat bł. p. Norberta.

Firma zastępuje fabrykę maszyn do pisania „Mercedes" — znana maszyna nadająca się do różnych języków jak n. p. polskiego i rosyjskiego — ze względów walutowych około 50 prc. tani j aniżeli maszyny konkurencyjne tej samej jakości, jakoteż fabrykę maszyn do rachowania »Thales«. Prócz tego firma utrzymuje na składzie urządzenia biurowe, maszyny do powielania, taśmy kalki i wszelkie inne przybory do maszyn biurowych po bardzo umiarkowanych cenach.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7'30 wieczorem.

Dziś, w sobotę popołudniu „Dziady", sceny dramatyczne w 6 odsłonach A. Mickiewicza; — wieczorem „Carmen", opera w 4 aktach Bizeta; gościnny występ B. Popowa, artysty oper moskiewskiej i petersburskiej. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Betleem polskie", jasełka w 3 aktach Rydla (po raz ostatni); — wieczorem „Kobieta która zabiła", sztuka w 3 aktach Garriksa. — W poniedziałek „Tannhäuser", opera R. Wagnera.

Repertuar Teatru Nowości

Dziś, w sobotę „Dookoła miłości", operetka O. Straussa. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Ostatni walc", operetka O. Straussa; — wieczorem „Taniec szczęścia", operetka R. Stolza. — W poniedziałek „Hiszpański słowik", operetka L. Falla.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, sobotę „Nora", Ibsena. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Moralność pani Dulskiej", G. Zapolskiej; — wieczorem „Nora", Ibsena. — W poniedziałek „Roztwór prof. Pytla", Winawera.

Pamiętajmy o braciach powracających z Rosji!

TELEGRAMY.

WYJAZD NACZELNIKA PAŃSTWA.

Warszawa. (Tel. wł.) Naczelnik Państwa udaje się na 10 dniowy odpoczynek.

RYGA—WARSZAWA—PRAGA.

Ryga. (PAT.) Pisma donoszą, że 6. lutego br. odbędzie się w Rydze konferencja kolejowa w sprawie bezpośredniego połączenia kolejowego Ryga—Warszawa—Praga. W konferencji wezmą udział przedstawiciele Polski, Estonji, Litwy i Czechosłowacji.

O GALICJĘ WSCHODNIĄ.

Paryż. (AW.) —„Journal de Debats" potwierdza wiadomość, jakoby zapowiedziana w końcu stycznia **konferencja w sprawie bliskiego Wschodu miała zamiar zająć się również sprawą Galicji Wschodniej.**

GABINET ANGIELSKI PRZED DYMISJĄ.

Paryż. (AW.) „Petit Jornal" donosi z Londynu, że krążą tu pogłoski o mającej nastąpić dymisji lorda Curzona. Następcą jego zostać ma lord Derby bł. ambasador angielski w Paryżu wielki zwolennik Francji.

Wiedeń. (AW.) „N. W. Journal" donosi z Londynu o bliskiej jakoby dymisji gabinetu Lloyd George'a.

KEMAL-PASZA ŻYJE.

Moskwa. (AW.) **Wiadomość o zamordowaniu Kemala-Paszy okazała się nieprawdziwą.** — Rząd Angory urządził na cześć delegacji sowiecko-ukraińskiej bankiet, w którym wziął udział również Kemal-Pasza.

STAN EKONOMICZNY POLSKI DOSKONAŁY.

Paryż. (AW.) **„Information"** pisze w swym przeglądzie ekonomicznym, że **sprawy polskie przedstawiają się doskonale. Położenie geograficzne Polski sprzyja ogromnie jej udziałowi w odbudowie gospodarczej Rosji, gdzie przemysł polski mógłby dla siebie znaleźć znakomite rynki.**

USTALONE WYNIKI WYBORÓW.

Wilno. (PAT.) Generalny komisarjat wyborczy komunikuje: Ustalone przez okręgową komisję wyborczą wyniki wyborów do sejmu wileńskiego, odbytych 8. stycznia br. w 12 okręgach powiatu brasławskiego są następujące: Oddano głosów 23.966 (75 proc. uprawnionych wyborców). Poszczególne listy otrzymały mandatów przedstawicielskich: Lista I. (Grupa mieszkańców obwodu brasławskiego) 0; lista II. (**Odrodzenie**)

3; lista IV. (Gmina słobodzka) 3; lista V. (Gmina pluska) 0; lista VI. (gmina opeska) 0; lista VII. (gmina dryświacka) 1; lista VIII. (gmina widzka) 2; lista X. (gmina dukszańska) 0; lista XI. (gmina rymszańska) 0; lista XII. (gmina smolańska) 0; razem dziewięć mandatów.

W trzech okręgach w Komajach, obejmujących wschodnią część powiatu święciańskiego, wyniki wyborów są następujące: Oddano głosów 15.493 (52.4 proc. uprawnionych wyborców), a mianowicie: lista I. (gmina Zodziska) 0; lista II. (polski centralny komitet wyborczy) 0; lista III. (Gromady. Jasiecka i Sołowiejska) 0; lista IV. (Odrodzenie) 0; lista V. (Związek krajowy) 0; lista VI. (Naczelna rada ludowa) 3; lista VII. (P. S. L.) 3; lista VIII. (P. S. L.) 2; razem 8 mandatów (z czego większość, tj. 5, przypada na P. S. L. ZZiemi wileńskiej.

PRZED ZEBRANIEM SIĘ SEJMU WILEŃSK.

Warszawa. (Tel. wł.) Dnia 19. bm. odbyło się w Wilnie zebranie posłów wybranych do Sejmu wileńskiego. Zebrani doszli do konkluzji, że rząd powinien przedłożyć opracowany wspólnie z delegatami Sejmu statut autonomji. Statut ten miałby być ratyfikowany przez Sejm, który jednak po tej ratyfikacji nie **miałby być rozwiązany, lecz odroczony.**

POLSKA A CZECHY.

Praga. (AW.) Wczoraj prez. Masaryk złożył wizytę w mieszkaniu prywatnem posła Piltza. Wizyta trwała 1 i pół godziny. Poruszono wszystkie aktualne kwestje polityczne i sprawy związane z wykonaniem umowy polsko-czeskiej.

SUKCES POINCARE'GO.

Warszawa. (Tel. wł.) „Rzeczpospolita" donosi z Paryża, że większość, jaką otrzymał Poincaré, wynosi 434 głosów.

ZMIANA GABINETU W RUMUNJI

Bukareszt. (AW.) Votum mniejszości parlamentu rumuńskiego dla Take Jonescu nie było dla opinji niespodzianką. T. Jonescu usuwa się z widowni politycznej. W krótkim czasie swych rządów umocnił dzieło Małej Ententy, przygotowując połączenie się dwu domów królewskich: serbskiego z rumuńskim. U steru rządów staje obecnie partja liberalna z Bratianu na czele, ciesząca się mocnem poparciem korony, a składająca się przeważnie z wypróbowanych przyjaciół Polski, której na konferencji paryskiej znaczne oddali usługi.

CHOROBA PAPIEŻA.

Rzym. — Choroba papieża wywarła silne wrażenie na opinji włoskiej. Dzisiejszy biuletyn zdrowia wykazuje pewne polepszenie i zmniejszenie się gorączki. Audjencje zostaną przerwane co najmniej na 10 dni. **Dr. Battistini** odwiedza chorego kilka razy dziennie. Odbyto konsyljum, w którem wzięli udział lekarze Battistini, prof. Vignani i Marchiafava. — Noc minęła spokojnie. — Bronchitis zdołano zlokalizować.

Rzym. Stefani. — Dzisiejszy biuletyn o stanie zdrowia Ojca Świętego: Jego Świątobliwość jest chory od 4 dni na influencyjne zapalenie oskrzeli (bronchitis). — Stwierdzono, że zapalenie rozszerza się na prawe płuco. Noc była niespokojna i bezsenna. Dzisiaj temperatura wynosi 38, puls 102, oddech 58. Biuletyn podpisali lekarze Battistini, Cherbini, Vignani i Marchiafava.

Rzym. Stefani. — Godz. 11.30. Papież otrzymał wiatyk w obecności 18 kardynałów. W kaplicy św. Pawła w Watykanie wystawiono Przenajświętszy Sakrament. W szkołach katolickich odbywają się modły za zdrowie papieża.

Rzym. Stefani. — Godz. 12.30. Lekarze odwiedzili ponownie papieża. W wydanym biuletynie oświadcza prof. Marchiafava, że stan papieża jest bardzo poważny, jednakże nie beznadziejny, i zapewnił, że przesilenie nastąpi wieczorem lub w nocy. Po wyjściu od Ojca Świętego oświadczyli kardynałowie, że papież posiada zupełną przytomność umysłu, dodali jednak, że stan ogólny jest bardzo poważny, zaś kardynał Sili oświadczył, że tylko cud może papieża ocalić.

Rzym. Stefani. — Godz. 14.30. Stan zdrowia papieża niezmieniony. Olbrzymie tłumy gromadzą się na placu św. Piotra. Rodzina papieża znajduje się u łoża chorego.

Rzym. — Godz. 19.20. Temperatura u papieża w dalszym ciągu bardzo wysoka, dochodzi do 38.5. Choremu grozi uduszenie. Płuca nie funkcjonują z powodu rozszerzenia się zapalenia kataralnego. Ojciec św. zdaje sobie sprawę z ciężkiego stanu swego zdrowia.

Rzym. Godz. 23.10. Papież złożył na ręce kardynała Gaspari'ego testament.

Rzym. — Godzina 19.25. Agonja papieża rozpoczęła się.

SPORT.

Zawody łyżwiarskie o mistrzostwo okręgu lwowskiego.

W niedzielę d. 22 b. m. urządza L. T. Ł. przy ul. Pełczyńskiej na własnym torze zawody łyżwiarskie w jeździe szybkiej i sztucznej.

Program zawodów następujący:

Rano: godzina 10 bieg 500 m. dla seniorów o mistrzowstwo okręgu; godz. 10·30 jazda sztuczna młodzieży do lat 14 i powyżej; godz. 11 bieg 300 m. dla młodzieży; godz. 11·15 bieg 5000 m. dla seniorów, o mistrzowstwo.

Popołudniu: godz. 5 jazda sztuczna seniorów o mistrzostwo; godz. 5·30 jazda szybka seniorów 1500 m. o mistrzostwo; godz. 6 jazda popisowa seniorów.

Zgłoszenia do zawodów przyjmuje sekretarjat L. T. Ł. do piątku od godz. 5—8 wieczorem. Wpisowe od punktu dla seniorów o mistrzostwo 200 Mk., dla młodzieży bezpłatnie. Nagrody w medalach. Po zawodach ognie sztuczne, oraz koncert kapeli wojskowej.

W lwowskim świecie sportowym zawody łyżwiarskie budzą bardzo wielkie zainteresowanie.

Międzynarodowe zawody narciarskie w Zakopanem.

Z inicjatywy Polskiego Związku narciarskiego odbędą się w dniach 12, 13 i 14 lutego wielkie międzynarodowe zawody narciarskie w Zakopanem. Zaproszenia wysłano do kilkunastu państw, jak: Francji, Włoch, Estonji, Norwegji, Szwecji, Węgier, Austrji, Czechosłowacji i t. d.

Gmina Zakopane przyrzekła pomoc i poparcie na urządzenie zawodów. Z polskich narciarzy klasę międzynarodową reprezentować będzie p. Bujak, obok innych znanych narciarzy.

Carpentier - Cook.

W Londynie w Albert-Hall mistrz i ulubieniec Francji, Carpentier, pokonał w matchu bokserskim Australczyka, Cooka — w czwartej rundzie. Po klęsce z mistrzem światowym Amerykaninem J. Dempsey'em, jest to ładne zwycięstwo — „najpiękniej zbudowanego człowieka „Carpentiera.

„Bal sportowy".

Udało się nam podchwycić rozmowę i podajemy ją tu do wiadomości, a mianowicie z końcem lutego ma się odbyć w Kasynie miejskim „Wielki bal sportowy". Inicjatywę urządzenia balu dało lwowskie Tow. łyżwiarskie. Sądzimy, że bal obejmie nadto sympatyczne kluby sportowe, jak: Pogoń, Czarni, Lechję, oraz zapewne K. T. N. Pomysłowi urządzenia balu sportowego należy przyklasnąć.

Czysty zysk przeznaczony będzie na popieranie sportu wśród naszej młodzieży. **t. s.**

*

Sanki i narty można brać do wagonów osobowych. Ministerstwo kolei żelaznych wydało zarządzenie zabierania nart (i sanek do wozów kolejowych osobowych i prosi o podawanie faktów sprzeciwu organów kolejowych. Wobec tego uprasza się nadsyłać pod adresem sekcji narciarzy „Czarni", ul. Zielona 6/II., wiadomości o sprzeciwie organów kolejowych z podaniem stacji, daty, nazwisk i t. p., w celu przesyłania tychże P. Z. N.

Zawody o mistrzostwo Lwowa na nartach urządza sekcja narciarzs „Czarni", na podstawie zatwierdzenia przez P. Z. N. w dniu 29 b. m. Zawody obejmą bieg w terenie i skok. Bliższe szczegóły zostaną podane.

Marja Bańkowska 32

TANCERKA.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

Stach pisał:

Kochana moja Irenko!

Właśnie dostałem list Twój z poczty i zaraz na niego odpisuję. Te chwile rozmowy z Tobą, są to najmilsze godziny dnia, szkoda tylko, że takie rzadkie i krótkie. Czy wiesz, że onegdaj minęło już siedm lat od dnia, w którym widzieliśmy się po raz ostatni? Jakże musiałaś się zmienić przez ten czas, jak urość i wypięknieć! Dorosła panna już z Ciebie, a ja myśląc o Tobie widzę zawsze małą, bosą dziewczynkę, tańcząca w księżycowem świetle, w wianku jaśminów na głowie, jak elf! Pamiętasz?"

Irenka Tarłowiecka podniosła oczy z nad listu i utopiła je, głębokie, ciemne i smutne w morzu, szumiącem u jej stóp. Wielkie szmaragdowe lucciole poczęły połyskiwać na ciemnym aksamicie cyprysów, w Sorrento zabłysły światła i tańczyć poczęły na ciemniejących falach... Tam w dole cicho plusnęły wiosła; na czerwonem tle zórz zaciemniał szkielet barki rybackiej i podniosła się w niej smukła, silna sylwetka młodzieńca. Zgłuszony oddaleniem zabrzmiał drżący ton mandoliny, a potem podniósł się ku górze głos młody, świeży, o niskiej, ciemnej barwie:

„O belli occhi di fata,
Stranissimi e profondi,
Voi m'avete rubata,
La pace dei mio cor!...

. . . .

Irenka wsunęła list do kieszeni i wstała z miejsca; o kilka kroków dalej zobaczyła wyciągającą się ponad balustradę rękę, opiętą mankiecikiem białej marynarskiej bluzy; ręka ta trzymała w smagłych palcach wielką purpurową różę i rzuciła ją ponad balustradę na morze — na znak.

Młody Włoch wyskoczywszy z łodzi piąć się począł ku górze po stromych skałach. Teraz już dwie ręce wyciągnęły się ku niemu i pomogły mu przeskoczyć balustradę, potem wszystko zniknęło, tylko na wodzie chwiała się jeszcze jakiś czas krwawo-czarna róża Lukrecji Borgji, potem i ją porwała fala.

— Kto to, która to? — pomyślała Irenka — To była taka róża, jak moja, nie to była moja róża, bo drugiej takiej nie było w ogrodzie.

Teraz dopiero zauważyła, że zgubiła swój kwiat. Pobiegła kilka kroków, aby rozpoznać koleżankę, ale młoda para już znikła w gąszczach starego ogrodu.

Dziwne jakieś uczucie ogarnęło ją, usiadła z powrotem na ławce, ale nie kończyła już listu. Coś jakby przeczucie czegoś złego, brudnego, niskiego spłynęło na nią z mrokiem i chłodem wieczornym. Wstrząsnęła się nerwowo i na ramiona naciągnęła białego lisa, ale nie wstała z miejsca; pogrążona w myślach, nie zauważyła nawet, że przebrzmiała już sygnaturka wieczorna, po której wszystkie pensjonarki bezwarunkowo powinny się znajdować w budynku.

Ostry, niemiły głos panny Emmy Rod wyrwał ją z tego odrętwienia. Panna Emma była duchem opiekuńczym i aniołem stróżem panien w klasztorze, a równocześnie ich zmorą, żadna z dziewcząt nie lubiła jej, ani też ona nie była w stanie przywiązać się do żadnej. Uczenice bały się jej, bo była ostra, przykra i dokuczliwa, ona zaś zazdrościła im młodości, świeżości i wdzięku; Irenka Tarłowiecka tak hojnie od natury uposażona, nie cieszyła się jej specjalnemi względami.

— Co ty tu robisz, czemu nie wróciłaś wraz z innemi? — spytała ostro.

Irena wstała z ławki i zaczerwieniona poczęła się tłumaczyć ale guwernantka nie dała jej nawet skończyć zdania.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. 222/21/4. Edykt. Szymon Biernacki syn Tomasza, rolnik rz. kat. żonaty z Teklą Jarzęczyk ur. 12 2 1887 zamieszkały w Szwejkowic służył w ostatniej wojnie polsko-ukraińskiej w r. 1919 dostawszy się wówczas do niewoli polskiej zawiadomił o tem swoją żonę a wedle zaprzysiężonych zeznań Piotra Komara miał zachorować i odesłany został do szpitala w Łucarze i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego, i rozwiązanie małżeństwa wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość a także jego samego aby dał znać o tem sądowi lub obrońcy węzła małżeńskiego adw. Dra Hellmana w Brzeżanach do 1 roku od dnia ogłoszenia edyktu tj. do dnia 1/2 1923 r. Po tym dniu sąd sprawę rozstrzygnie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Brzeżany, dnia 18. grudnia 1921. 519

T. 107/21 3. Edykt. Tomasz Gruda syn Jana i Julianny urodzony 24. grudnia 1869 w Radomyślu wielkim, zamieszkały w Brzymik mieniu ha alarz nierogacizny, wedle zeznań żony tegoż Marji Anieli 2 im. Grodzi tudzież świadków Michała Pałwody i Ludwika Pawlikowa i go wyjechał przed 30 laty w niewiadomym kierunku i od tego czasu brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy zatem prawdopodobnem jest, że nieobecny zmarł wdraża się na prośbę Marji Anieli Grudy postępowanie na uznanie Tomasza Grudy za zmarłego, a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Epsteinowi adw. w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o zaginionym. Gdyby Tomasz Gruda jeszcze żył, ma on Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowną prośbę po 1 roku od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej” Sąd ostatecznie rozstrzygnie powyższą prośbę.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Złoczów, dnia 2 grudnia 1921. 20

T. 417/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Śliwocki urodzony 11 listopada 1884, zamieszkały w Krzywczu Sp. Sołotwina został 1915 roku podczas robót polnych blisko linji bojowej rzekomo podejrzewany o szpiegostwo przez wojska węg. rozstrzelony. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Marj. Śliwockiej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy węzła małż. Stefanowi Śliwockiemu w Krzywczu. Michała Śliwockiego wzywa się, by przed podpisanym Sądem jawił się lub w iny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 10 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 3 października 1921. 224

T. 172/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Hryhorij Janicki syn Fedora urodzony 4 lutego 1878 w Fitkowie Sp. Nadwórna powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. w r. 1914 odszedł na front i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Nykoly Janickiego postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Iwanow Baforijczukowi w Fitkowie. Hryhorego Janickiego wzywa się, by przed podpisanym Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 10 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 26 września 1921. 223

T. 414/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Petro Olijnyk syn Fedora urodzony 29 czerwca 1882 zamieszkały w Tłumaczu powołany ogól. mob. do wojska austr. w r. 1914 odszedł na front i od maja 1915 nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Fedora Przysiężnika postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy węzła małżeńskiego dr. Wierzbowskiemu adw. w Stanisławowie. Petra Olijnyka wzywa się, by przed podpisanym Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd na ponowną prośbę po dniu 10 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 8 października 1921. 216

T. 605/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stefan Batog urodzony 7 stycznia 1885, zamieszkały w Zadarowie Sp. Monasterzyska powołany ogólną mobilizacją do wojska austrjackiego w r. 1914 odszedł na front a jak zeznał świadek Nykoła Zabołotny w jesieni 1914 roku opowiadali mu sanitarjusze że Batog został zabity, okazali mi jego legitymację i grób gdzie został pogrzebany. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Hanuśki Batog postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy węzła małż. Drowi Zifferowi adw. w Stanisławowie Stefana Batoga wzywa się, by przed podpisanym Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 10 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 5 listopada 1921. 222

T. 137/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stefan Dutka syn Iwana urodzony 31 marca 1888 zamieszkały w Olesiowcach Sp. Buczacz powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na front i od 1915 roku nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Natalji Dutka postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy węzła małżeńskiego Fedkowi Knyszykowi w Olesiowcach. Stefana Dutka wzywa się, by przed podpisanym sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd na ponowną prośbę po dniu 10 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 26 września 1921. 218

T. 459/21/. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Ołeksa Romanów syn Petra l. 37 zamieszkały w Wyczółkach Sp. Monasterzyska powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. w r. 1914 odszedł na front i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Anny Romanów postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy węzła małż. adw. Drowi Partyckiemu w Stanisławowie. Ołeksę Romanów wzywa się by przed podpisanym Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 10 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 12 października 1921. 202

T. 275/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Siedlarczuk urodzony 12/4 1881 zamieszkały w Delatynie powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. w r. 1914 odszedł na front i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Wasylyny Siedlarczuk postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Michałowi Bojko w Posieczu. Piotra Siedlarczuka wzywa się by przed podpisanym Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 10 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 2 listopada 1921. 215

T. 181/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Sieczkowski, syn Mateusza, urodzony 29. czerwca 1883. r. w Milatyczach, ostatnio tamże zamieszkały, brał udział w wojnie jako żołnierz austrjacki przy 30. p. p. i wedle przeprowadzonych dochodzeń w bitwie pod Bassiem w r. 1914. był ranny i następnie zaginął. Odtąd nie ma o nim wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. u. c. wzgl. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dzpp. Wobec tego na wniosek Marji Sieczkowskiej wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi, albo adw. Dr. Maksymilianowi Zetterbaumowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31. marca 1923. r., Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, dnia 15. września 1921. 403

T. 232/21 3. Jurko Storozko, syn Michała i Marji, rolnik. urodzony 23. kwietnia 1881. r. i zamieszkały w Czystohorbie z ogłoszeniem pierwszej mobilizacji odszedł w sierpniu 1914. r. do czynnej służby wojskowej w armji austr., w jesieni 1914. r. walczył pod Nikiem. Ostatnią wiadomość otrzymała rodzina za Sanoka, w krótki czas po wstąpieniu do wojska, od tego czasu słuch o nim zaginął. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu Jurka Storozki miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego adw. Dr. Slączce w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania, jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu Jurka Storożki, uzna go na ponowny wniosek Heleny, ur. Szałańcio, za zmarłego, a jego małżeństwo z nią zawarte za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się adw. Dr. Slączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Sanok, dnia 23. listopada 1921. 252

T. 126/21/4. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Michał Dżaluk syn Tomasza i Marji urodzony 18. września 1881. r. w Żurawnikach i tamże ostatnio zamieszkały, wedle przeprowadzonych dochodzeń został wywieziony w 1914. r. przez niemieckie wojska do Węgier i tam umieszczony w obozie dla internowanych w Estergonie. Wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Marcina Maljasza z Turkocina zmarł Michał Dżaluk w 1914. w powyższej miejscowości, gdzie go też pochowano. Wobec tego zarządza się na wniosek Michała Dżaluka, zwanego Józefa w Żurawnikach postępowanie, celem udowodnienia śmierci i zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 21. lipca 1921. r. udzielono Sądowi wiadomości o wymienionym. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, jednakowoż nie prędzej jak w trzy miesiące od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, dnia 9. kwietnia 1921. 400

T. IV. 144/21/3. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Wiktora Dziedzica. Wiktor Dziedzic, syn Józefa, urodzony w Trzciniey 21. marca 1887 r. wyjechał wskutek rozkazu mobilizacyjnego na wojnę w dniu 3. sierpnia 1914. r. od 7. września 1914. r. zaginął i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Wiktor Dziedzic poniósł śmierć, przeto na prośbę Wiktorji Dziedzic, wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego i uznania małżeństwa z Wiktorją ze Stadnickich Dziedzicową zawartego w listopada 1912. r. za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby uwiadomiono sąd albo kuratora adw. Dr. Lipińskiego Maksymiljana w Jaśle, którego się równocześnie ustanawia obrońcą węzła małżeńskiego o zaginionym. Po dniu 15. lipca 1922. r. Sąd rozstrzygnie o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 14 grudnia 1921. 206

T. 480/21 4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Grzegorz Opryski, syn Dmytra, urodzony dnia 14. lutego 1883. r. w Horożance małej, rolnik, i tamże ostatnio zamieszkały, brał udział w wojnie jako żołnierz austrjacki przy 35. p. dtcz. i wedle przeprowadzonych dochodzeń w jesieni 1914. r. w bitwie pod Semikowcami poległ i odtąd niema o nim wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. u. c. wzgl. ust. wy z 31./3. 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Katarzyny Opryskiej wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związek małżeński, zawartego na dnia 14. ... 1921. r. między wymienionym a wnioskodaw czynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Dr. Ignacemu Schönbachowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31. marca 1922. r. Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, 1. września 1921. 402

T. IV. 85/21. 5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Korol, syn Emiliana i Teodozji, urodzony dnia 23. stycznia 1884. r. w Hołowiecku, gr. kat., rolnik, ożeniony d. 16. lutego 1906. z Nastasią u. Ulycz w Hołowiecku i tamże ostatnio zamieszkały, brał wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Wasyla Korola i Nykoły Mołoczkiewicza udział w wojnie światowej na froncie rosyjskim jako człowiek 9. p. p. wojsk austr. i po bitwie w okolicy Lucha w 1915. r. zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę żony jego Nastasi Korol z Hołowiecka postępowanie, celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udziel no Sądowi lub adwokatowi Drowi Dalewskiemu w Stryju jako obrońcy węzła małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Iwana Korola zaś o ileby żył, wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem się stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej” rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 23. grudnia 1921. 377

T. 338/21/3 Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Zapisocki, syn Andrzeja, urodzony 21. sierpnia 1888. roku w Krysyaopolu ostatnio w Parchaczu zamieszkały, brał udział w wojnie, jako żołnierz austr. i wedle przeprowadzonych dochodzeń w bitwie pod Brodami w r. 1914. ranny był i odtąd niema wiadomości o nim. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 1. l. 2. u. c. wzgl. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Anny Zapisockiej wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego, zawartego na dniu 11. lutego 1912. r. między wymienionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Dr. Mojżeszowi Dogilewskiemu we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31. marca 1922. r. Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 20. września 1921. 404

T. 250/21 5. Roman Łazur, syn Ilka i Parańki, rolnik, urodzony 27. stycznia 1885. r. i zamieszkały w Łubny, z ogłoszeniem pierwszej mobilizacji, w sierpniu 1914. r. odszedł w czynnej służbie przy 10. p. p. armji austrjackiej na wojnę światową. W dwa tygodnie po odejściu nadeszł do rodziny list z zawiadomieniem, że odchodzi na front rosyjski i od tego czasu wieść o nim zaginęła. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu Romana Łazura miał jaką otwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego, adw. Slączce w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu Romana Łazura, uzna go na ponowny wniosek Katarzyny Łazur za zmarłego a jego małżeństwo z Katarzyną z Kruczków za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się adw. Dra Slączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 3. grudnia 1921. 161

T. 183/21/3. Stanisław Marjan Soliński syn Adolfa urodzony w Żabińcach 9. grudnia 1886, żołnierz 20 p. obrony krajowej, w roku 1918 brał udział w walkach na włoskim froncie, poczem wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzup. zarządza się na wniosek Janiny Marji Solińskiej postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a małżeństwa zawartego z Janiną Marją Bielan za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono Sądowi lub Dr. Granickiemu w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego, a obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o zaginionym. Stanisława Marjana Solińskiego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem, lub w

inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 21. grudnia 1922 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków dnia 4. listopada 1921. 607 1—3

T. 866/21 3. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Hryć Maksymiak, syn Tomasza, ur. 24. listopada 1883. r. w Sokołówce, rolnik, w Kołoharach, zmarł jako żołnierz ukraiński w grudniu 1919. r. w Niemirowie na Ukrainie na tyfus plamisty. Potwierdził o pod przysięgą świadek Antoni Kostyrko. Wobec tego zarządza się na wniosek Jewdokji Maksymiak, postępowanie, celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 31. marca 1922. r. udzielono Sądowi wiadomości o wymienionym lub kuratorowi, adw. Dr. Jakóbowi Reichowi we Lwowie. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, jednakowoż nie prędzej jak w trzy miesiące od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy cywilny, Oddz. VII.
Lwów, dnia 7. grudnia 1921. 24

T. 269/21/2. Jan Turkiewicz syn Józefa i Anny, urodzony w Jagielnicy 21. listopada 1881, wstąpił w sierpniu 1914 do służby przy austr. 95 pułku piechoty i od tego czasu ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek Marji Turkiewicz postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarła, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub Dr. Kohnowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego. Jana Turkiewicza wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie, Po dniu 1. lipca 1922 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków dnia 6. grudnia 1921. 608 1—2

T. IV. 38/21/7. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Władysław Wątroba z Tuchowa, powołany do służby wojskowej przy 32 obr. kraj. został zabrany w maju 1915 r. pod Gorlicami do niewoli rosyjskiej, gdzie według zaprzysiężonych zeznań świadka Piotra Gawlika zmarł w szpitalu w Hodrencie w jesieni 1915 r. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Władysław Wątroba poniósł śmierć, przeto na prośbę Agnieszki Wątroba wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora p. Dra Stefana Kozłowskiego aż do dnia 15. maja 1922 r. o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów dnia 10. grudnia 1921. 656 1—3

T. 274/21/1. Jakób Watral syn Antoniego, urodzony w Hołowczyńcach 20. sierpnia 1882, wstąpił w roku 1915 jako żołnierz do byłej armji austrjackiej. w roku 1915 miał ciężko zachorować i od tego czasu wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki usawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek Maryny Watral postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo Dr. Leonowi Bleicherowi, adw. w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego. Jakóba Watraka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. czerwca 1922 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków dnia 16. lutego 1921. 449 1—2

T. 222/21/3. Antoni Iwaszków syn Romana, urodzony 3. listopada 1876 w Miłowcach, jako żołnierz armji austrjackiej miał zginąć w roku 1914 w bitwie pod Dorą w Karpatach. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z dnia 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp., zarządza się na wniosek Anny Iwaszków postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo Dr. S. Kimelmanowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego. Antoniego Iwaszkowa wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. maja 1922 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków dnia 21. listopada 1921. 448 1—2

T. 218/21/4. Antoni Sadlak syn Pawła, urodzony w Laskowcach 17. października 1889, jako żołnierz austr. węgierski brał udział w wojnie światowej i miał zginąć pod miastem Kimpolung. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek Anny Sadlak postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi. albo Drowi Leonowi Bleicherowi adw. w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego. Antoniego Sadlaka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. czerwca 1922 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków dnia 23. listopada 1921. 447 1—2

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Prez. 8/18 P/22. Obwieszczenie. Prezes Sądu apelacyjnego we Lwowie na mocy par. 301 proc. kar. ustanowił dla posiedzeń tegorocznej kadencji Sądów przysięgłych Wiceprezesa Sądu okręgowego w Tarnopolu Konstantego Onyszkiewicza przewodniczącym, a sędziów okręgowych Jana Gubaya, Franciszka Bortha, Klemensa Zahradnika, Adama Czarneckiego, Włodzimierza Zarzyckiego, Dymitda Ostrowskiego i Bolesława Strię zastępcami przewodniczącego. Posiedzenia tej kadencji rozpoczną się dnia 6. lutego 1922 o godzinie 8 rano.

Tarnopol dnia 2. stycznia 1922. 507 1—3

C. VII. 487/21/1. Strona powodowa Hinda Ordentlicher zamężna Kranz w Kupczyńcach wniosła skargę przeciw stronie pozwanej nieobecnemu z miejsca pobytu Zelmanowi Ordentlicher o intabulację prawa własności zpn. do L. czynn. C. VII. 487/21/1. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 27. lutego 1922 godz. 9 rano w tym Sądzie biuro Nr. 8 sala rozpraw. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się Dra Nussbauma adwokata w Tarnopolu kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział VII.
Tarnopol dnia 21. grudnia 1921. 611 1—3

C. 20/20/4. Edykt. Przeciw Kościowi Łoszniów, synowi Semka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Kopyczyńcach przez masę spadkową po śp. Petrze Tymczuk pozew o zeznanie dokumentu tabularnego. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję do rozprawy na dzień 25. stycznia 1922 godz. 9 rano biuro 9. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się Pana Pawła Neuczyna w Oryszkowcach kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Kopyczyńce dnia 15. listopada 1921. 609

C. II. 612/21/1. Edykt. Przeciw Hryckowi Peczeniukowi w Krasnostawcach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Śniatynie przez Jelenę Jurijczuk żonę Petra w Krasnostawcach pozew o uznanie i wpis prawa własności do realności whl. 1546 gm. Krasnostawce. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 1. lutego 1922 godz. 10 przed poł. biuro Nr. 3. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Iwana Piczaka w Krasnostawcach kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo dopóki on się w Sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Śniatyn dnia 15. grudnia 1921. 605

C. 377/21. Edykt. Przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Selwestrowi Woźniakowi z Medenic, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Medenicach przez Kaśkę Raniowską z Medenic jako matkę i opiek. nielet. Rozalii o ojcostwo i alimenta. Na podstawie pozwu wyznaczono audiencję do rozprawy na dzień 14. lutego 1922 godz. 10 przed południem biuro Nr. 8 sala rozpraw. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się P. Stanisława Woźniaka „Duj" z Medenic kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział L.
Medenice dnia 23. grudnia 1921. 604

C. 146/2. Edykt. Przeciw Janowi Faronowi z Ochotnicy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Krościenku przez Marjannę 1 Szlagową, 2 Faronową z Ochotnicy pozew o odwołanie darowizny zpn. Na podstawie pozwu tego wyznacza się rozprawę na dzień 23. lutego 1922 godz. 9 rano. Celem strzeżenia praw Jana Farona ustanawia się Pana adwokata Dra Milaniaka w Krościenku kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie Jana Farona w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w Sądzi się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Krościenko dnia 15. stycznia 1922. 603

Cg. I. a. 1294/21. Edykt. Strona powodowa Dmytro Łukacz s. Matija wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Hryniowi Stelmach s. Matija o 32.000 Mkp. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 17. lutego 1922 godz. 9 przed poł. w tym Sądzie biuro Nr. 83. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się Dra Sternhella adw. w Stryju kuratorem, który ja będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sad okregowy, Oddział I.
Stryj dnia 10. grudnia 1921. 602

LICYTACJE.

A. 4/20/41. Wskutek uchwały Sądu okręgowego cyw. we Lwowie z dnia 25. listopada 1922 l. cz. A. 4/20/41 odbędzie się licytacja urządzenia domowego, bielizny i pościeli w spadku po śp. Bolesławie Niedzielskim pozostałych, na dniu 7 lutego 1922 o godz. 10-tej przed południem we Lwowie, przy ul. 29. Listopada l. 33 tylko powyżej ceny szacunkowej. Mający chęć kupna, mogą spis rzeczy sprzedać się mających przeglądnąć w biurze notarjusza p. Szelewskiego we Lwowie przy ul. Rutowskiego l. 7 przed licytacją każdego dnia w godzinach urzędowych.

Szelewski, notarjusz jako kom. sąd.
Lwów dnia 19. stycznia 1922. 666 1—2

FIRMY.

Firm. 287/21. C. I. 169. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru firm spółkowych wciągnąć należy co następuje: Siedziba firmy: Drohobycz. Brzmienie firmy: Societe des Petroles de Wankowa, Spółka z ograniczoną poreką. PP. Drowi Janowi Bajowi, inż. Marcelemu E. Didier'owi, Emanuelowi Goldbergowi, Józefowi Josefsbergowi, Mikołajowi Krasuckiemu, Dr. Stanisławowi Piłatowi i inż. Dawidowi Seelenfreundowi zamieszkałym we Lwowie ul. Krasickich l. 18a udzielono prokurę powyższej Spółki z tem, że do ważności przedsięwziętych przez nich czynności potrzeba zgody, względnie podpisu dwóch prokurzystów. Równocześnie nadaną pp. Henry'emu Masson Forestier'owi i Joachimowi Kreppiowi prokurę odwołano. Dzień wpisu: 16. listopada 1921.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Sambor dnia 16. listopada 1921. 86

Firm. 649/21. St w. IV. 2 3. Впис фірми стовариш. ення заробкового і господарского. Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских. Дата статуту 12. Липня 1921. Осідлость стоваришеня Медин. Вислівне фірми Господарско-торговельно-споживча Спілка „Єдність“ кооператива з обмеженою порукою в Медині. Ціль кооперативи є підносити за обок і господарство членів спільним веденем підприємства і підносити культурний уровень своїх членів. Час істнуваня необмежений. Дирекция: 1) Лукин Жилан справник, 2) Кіндрат Хеміч касієр, 3) Петро Смолій книговодець, 4) Теодор Костюк, 5) Іван Пац заступники. Підпис Фірми: Управа підписує кооперативу в цей спосіб, що при фірмі кооперативу підпишуть два члени управи в це є услозиною важности зобовязань кооперативи. Оголошеня кооперативи будуть поміщувані в льокали кооперативам і в кождочасній органі Товариства „Краєвий Союз ревізийний руских стоваришень господарских позичкових, торговельних у Львові. Уділ членьский виносить 1000 Мкп. Кождий член може мати більше уділів. Число уділів необмежене. Найменче половину уділу вплачує член при приняттю його, а решту найдальше до кінця ділового року, в якім заявив уділ. За зобовязаня кооперативи відповідає член не тільки своїм уділом — але крім того також дальшою квотою до пятирязової висоти заявленого уділу. Дата впису 12. падолиста 1921.

Суд окружний яко торговельний Відділ II.
Тернопіль, дня 17. жовтня 1921. 1301c

Firm. 452/21. Stow. II. 1507. Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарчих. 1. Осідок: Лапшин. 2. Фірма: Господарско торговельна і промислова спілка „Луч“ кооператива з обмеженою порукою. 3. Ціль кооперативи є підносити заробок і господарство членів, спільним веденем підприємства, і підносити культурний уровень своїх членів. 4. Дата статута 20. падолиста 1921. 5. Час істнуваня не обмежений. 6. Управа кооперативи трох директорів. Петро Орунь справник, Петро Швидко касєр і Михайло Ветвицький книговодець і заступники Микола Ткачийло і Гнат Вітковский, всі в Лапшині замешкалі. 7. Фірму підписує двох директорів під фірмою кооперативи. 8. Уділи членьскі виносять 1000 Мрп. сплачених до одного року 9. Відвічальність членів пятикротна. 10 Діловим роком є рік календаровий. 11 Оголошеня поміщуватиме ся в льокали кооперативній і в господарско кооперативнім часописі як органі Товариства „Краєвий Союз ревізийний у Львові“, якому ревізиї підлягає ся. 12 На случай ліквідациї кооперативи має ся поступити по думці § 6 статута. 13. Дата впису: 5 грудня 1921.

Суд окружний Відділ II
Бережани, дня 3 грудня 1921. 56

Firm. 286. Stow. II. 530. Зміни до вписаної вже фірми. До реєстру вписано 16. цвітня 1921. Осідок стоваришеня Рава руска. Фірма звучить Повітове Товариство кредитове „Віра“ стов. зар. з обм. порукою. Зміни в місце уступуючих заступників членів управи Василя Полюги вибрано О. Дмитра Барилака катихети народних шкіл ф. а місце Дра Якова Чайковского вибрано Василя Білозора кот. коиц. обох в Раві замешкалих.

Суд окружний яко торговельний Відділ IV.
Львів, дня 16. цвітня 1921. 70

Firm. 295/21. Spd. I. 35. Wpis firmy Spółdzielni Nr. 13 Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Należy wpisać do rejestru Spółdzielni. stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba Stowarzyszenia: Podbuż. Brzmienie firmy: Hospodarsko spożywcza Spiłka „Kramnycia", kooperatywa z obmeżenoj. porukoju w Pidbużu. Data statutut: 13. listopada 1921. Przedmiot przedsiębiorstwa: podniesienie zarobku i gospodarstwa członków, prowadzenie wspólnych przedsiębiorstw i podniesienie kultu realnego poziomu tychże. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja składa się z 3 członków i 2 zastępców. Na Walnem zgromadzeniu odbytem dnia 13. listopada 1921 wybrano: Dra Bohdana Czajkowskiego adwokata w Podbużu przewodniczącym, Pawła Tymyka kasjerem, a Włodzimierza Mikołajewicza buchalterem zaś Józefa Truskowieckiego i Fedora Załokockiego ich zastępcami. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy podpisują ważnie dwaj członkowie dyrekcji. Rok obrachunkowy: rok kalendarzowy. Członek dyrekcji nie może być dłużnikiem kooperatywy. Ogłoszenia: w piśmie „Hospodarsko-kooperatywnyj czasopys" we Lwowie i w lokalu i-

warzystwa. Udziały członków: 1000 Mkp., z czego połowa ma być wpłacona przy wpisie, a druga najdalej do końca roku administracyjnego a dodatkowe udziały najdalej do roku od podpisania deklaracji. Odpowiedzialność do dwukrotnej wysokości udziału. Przepisy o likwidacji ustawowe. Data wpisu: 23. listopada 1921.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Sambor dnia 23. listopada 1921. 90

Firm. 272/21. R. Oddz. B. I. 16. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych. Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć co następuje: Siedziba firmy: Wiedeń. Brzmienie firmy: Powszechny Bank depozytowy, filja w Drohobyczu wraz z wszelkimi innymi do tej firmy odnoszącymi się wpisami.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Sambor dnia 10 listopada 1921. 91

Firm. 186/21. Stow. III. 8. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych: Siedziba stowarzyszenia: Stary Sambor. Brzmienie firmy: Spółka handlowa rolników i hodowców w Starym Samborze, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Członkowie dyrekcji wystąpili: Aleksander Bzowski, Adam Stanecki i Stanisław Chrobarzyński. Członkowie dyrekcji wybrani: Władysław Zajączkowski, Leon Stankiewicz i Stanisław Czyżyński. Data wpisu: 31. października 1921.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Sambor dnia 31 października 1921. 92

Firm. 679. Rg. C. III. 11. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. lipca 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Bitum, naftowa spółka z ogr. odpow. we Lwowie. Zmiany na walnem zgromadzeniu spólników odbytem na dniu 15. maja 1921 stwierdzonem not. do l. rep. 12891 uchwalono likwidacje spółki i ustanowiono likwidatorami dotychczasowych zawiadowców spółki. Firma spółki brzmi odtąd: Bitum, naftowa spółka z ogr. odpow. w likwidacji we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 5 lipca 1921. 124

Firm. 664/21. Stow. III. 211. Zmiany dotyczące wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze dla stowarzyszeń wpisano w dniu 16. sierpnia 1921 pod firmą „Obywatelski konsum spożywczy w Grybowie" — na Walnem zgromadzeniu z dnia 5. lipca 1921 wybrani zostali w miejsce ustępującej Dyrekcji dyrektorami tegoż stowarzyszenia: Emil Kohn, Izrael Lenkowicz i Eljasz Westreich, wszyscy z Grybowa.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Nowy Sącz dnia 16. sierpnia 1921. 287

Firm. 870/21. Rg. A. 5a. Zaprotokołowanie firmy. Do rejestru handlowego Oddział Rg. A. wpisano w dniu 12. listopada 1921. Siedziba firmy: Mszana dolna. Brzmienie firmy: Ch. Lichtenstein, W. Politański i Ska, przemysł leśny. Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrąb lasów i handel drzewem. Spólnicy: 1) Chaim Lichtenstein w Kielcach, 2) Wulf Politański w Ostrowcu, 3) Józef Enoch w Kielcach, 4) Abram Amberger w Kielcach, 5) Benzion Rotter w Ostrowcu. Upoważnienie do zastępstwa: Jawna spółka handlowa. Do zastępowania firmy uprawnieni: Chaim Lichtenstein i Wulf Politański kollektywnie. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy podpisują własnoręcznie swe pełne imiona i nazwiska obai spólnicy do zastępstwa uprawnieni.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Nowy Sącz dnia 12. listopada 1921. 286

Firm. 742/21. Rej. A. I. 250. Zmiany odnoszące się do wpisanej już firmy. Siedziba firmy: Lwów, filja Przemyśl. Brzmienie firmy: L. Amster i A. Chotiner. Zmiana firmy odtąd: L. Amster i S. Berner. Zakład główny dotychczas Lwów, odtąd Przemyśl. Dotychczasowy przedmiot przedsiębiorstwa: Ajencja handlowo-komisowa w hurtownym i detalicznym kupnie i sprzedaży wszelkich towarów w wolnym obrocie handlowym będących. Odtąd: Ajencja handlowo-komisowa w hurtownym i detalicznym kupnie i sprzedaży wszelkich towarów w wolnym obrocie będących, jakoteż Dom handlowy i komisowy w Przemyślu. Przystąpił: Salomon Berner, kupiec w Przemyślu. Wystąpił: Adolf Chotiner. Odtąd jawnymi spólnikami odpowiedzialnymi są Leon Amster i Salomon Berner, kupcy w Przemyślu. Uprawnieni do zastępstwa każdy ze spólników z osobna. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisuje każdy ze spólników z osobna. Zmiany te nastąpiły z dniem 15 grudnia 1921.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Przemyśl dnia 31. grudnia 1921. 145

Firm. 683/20. Stow. IV. 151. Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Rzeszów. Brzmienie firmy: Spółdzielcza Spółka malarska w Rzeszowie, Stow. zarej. z ograniczoną poręką. Data statutu: Rzeszów 29 kwietnia 1920. Przedmiot przedsiębiorstwa: Zrzeszenie się robotników malarskich do wspólnej pracy wspólnemi siłami, a w szczególności przyjmowanie i wykonywanie robót wchodzących w zakres malarstwa, a wreszcie stworzenie funduszu dla chorych i niezdolnych do pracy członków. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja składa się z 3-ch członków, którymi są: Herman Flicker, Kalman Holzmann i Gruber Adolf. Podpis firmy stowarzyszenia podpisuje Przewodniczący i jeden członek Zarządu przy wypisaniu lub odbi-

cia firmy Stowarzyszenia. Ogłoszenia dokonuje się przez obwieszczenie w lokalu Stowarzyszenia. Udziały członków wynoszą 25 Mkp. Odpowiedzialność: Członkowie odpowiadają za zobowiązania stowarzyszenia podwójną sumą deklarowanych udziałów. Data wpisu: 29. maja 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział V.
Rzeszów dnia 25. maja 1920. 265

Firm. 121/21. Reg. C. 70. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych. Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć co następuje: Siedziba firmy: Stryj. Brzmienie firmy: Eksportowy przemysł drzewny, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Wystąpili: spólnik Izydor Fisch, którego wkładka na podstawie cesji z daty Lwów 27/9 1921 L. rep. 83043 w kwocie 67.500 Mkp. przeszła na Adolfa Boraka, zaś w kwocie 37.500 Mkp. na Emanuela Spitza. Uprawnieni do zastępstwa Adolf Borak i Emanuel Spitz. Dzień wpisu: 19. listopada 1921.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Stryj dnia 14. listopada 1921. 291

Firm. 1188/21. Zmiany dotyczące wpisanego już Stowarzyszenia. W rejestrze Stowarzyszeń wpisano dnia 19. września 1921 przy stowarzyszeniu: „Towarzystwo handlowe w Rudniku n/S. „Stowarzyszenie zarej. z ograniczoną poręką", że na Walnem zgromadzeniu w dniu 31. sierpnia b. r. odbytem uchwalono zmianę par. 12 i 31 statutu w następującem brzmieniu: Par. 12. każdy członek musi mieć przynajmniej jeden udział, który może najmniej wynosić 5.000 Mkp. Udział musi być wpłacony w całości gotówką. Każdy członek może mieć dowolną ilość udziałów. Wysokość pojedyńczego udziału może być zmieniona uchwałą Walnego zgromadzenia. Par. 31. Walne zgromadzenie jest najwyższym organem stowarzyszenia. Każdy członek uczestniczy w Walnem zgromadzeniu tylko osobiście i ma bez względu na ilość wpłaconych udziałów prawo tylko do jednego głosu.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów dnia 17. września 1921. 312

Firm. 1223/21. W rejestrze stowarzyszeń wpisano przy Stowarzyszeniu: Spółka oszczędności i pożyczek w Ulanowie „Stowarzyszenie zarej. z nieograniczoną poręką" następujące zmiany: Ustąpił z zarządu ks. Józef Szurek, przełożony Zarządu. Wybrany członkiem Zarządu ks. Klemens Dubiel proboszcz w Ulanowie jako przełożony Zarządu.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów dnia 24. września 1921. 314

Firm. 267/21. Stow. I. 467. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Stanisławów. Brzmienie firmy: Spółka wytwórczo-kupiecka Mrówka, stowarzyszenie zarej. z ogr. por. w Stanisławowie. 1) Członkowie Dyrekcji wystąpili: Genowefa Mleczko, Zofja Dziekońska i Irena Zacharowa. 2) Członkowie Dyrekcji wybrani: Janina Dobrucka, Jadwiga Stańkowska i Emilja Fedorowski. Data wpisu: 9. listopada 1921.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Stanisławów 31. października 1921. 319

Firm. L. 1429/21. Rg. C. V. 221. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 3. grudnia 1921: Firma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie zdziałanym w formie aktu notarjalnego z daty 16. kwietnia L. rep. 40095 i kontrakcie zdziałanym w formie aktu notarjalnego z daty 14. czerwca 1921. L. rep. 41730. Siedziba spółki: Lwów. Brzmienie firmy: Zakłady Przemysłowe Janów, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we Lwowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: 1) Przeprowadzenie na własny rachunek przedsiębiorstw wchodzących w zakres przemysłu drzewnego, a zatem przemysłu tartacznego, stolarskiego i budowlanego. 2) Wytwarzanie przedmiotów niezbędnych w gospodarstwie rolnem, a pozostających w łączności z przemysłem drzewnym, jakoto: wyrób wozów, młynków do czyszczenia zboża, sieczkarń i innych przyrządów i narzędzi gospodarczych. 3) Prowadzenie na własny rachunek przedsiębiorstw służących do wytwarzania keramicznych artykułów budowlanych a zatem: cegielni i dachówkarni oraz wytwórni wapna. 4) Udzielanie pomocy technicznej, finansowej i prawnej przy tworzeniu przedsiębiorstw mających na celu określone pod 1, 2, 3. 5) Kupno i sprzedaż wszelkich artykułów budowlanych i technicznych przydatnych przy odbudowie gospodarczej kraju. Czas trwania: nieograniczony. Wysokość kapitału zakładowego: 7,000.000 Mkp. na co wpłacono gotówką 7,000.000 Mkp. tj. siedem miljonów marek polskich. Uprawniony do zastępstwa: Dwóch zawiadowców lub jeden zawiadowca łącznie z zastępcą zawiadowcy lub prokurentem do spółpodpisywania firmy upoważnionym. Zawiadowcy: Inż. Karol Machalski rząd. upoważ. inżynier cywilny, Lwów Słowackiego 14 i Wiktor Dąbrowski dyrektor Banku Rolno-Przemysłowego, Lwów Kadecka boczna 1. Zastępcami zawiadowców są: Dr. Zdzisław Sulkowski adwokat krajowy we Lwowie, Kraszewskiego 11, oraz Michał Matusiak buchalter Lwów ul. Hoffmana 6. Podpis firmy: Do podpisywania firmy wymaganym jest działanie dwóch Zawiadowców razem lub jednego zawiadowcy łącznie z zastępcą Zawiadowcy lub prokurentem w ten sposób, że pod brzmieniem firmy następują ich podpisy. Rada Nadzorcza: Spółka posiada Radę Nadzorczą, składającą się z pięciu członków.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 2. grudnia 1921. 348

Firm. 1289. Rg. A. II. 114. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 16. października 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy dotąd: Galicyjski wojenny zakład kredytowy. Rozporządzeniem Min. skarbu z 27/5 1921 N. 249 ogłoszonem w „Monitorze Polskim" 19/8 1912 N. 187 zarządzono następujące zmiany: Brzmienie firmy opiewać będzie odtąd: Zakład kredytowy dla odbudowy. Ponadto zmieniono par. 2, 3, 7 i 16 statutu wspomnianego zakładu a to w brzmieniu jak we wspomnianym egzemplarzu „Monitora Polskiego" w tus. zbiorze załączek.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 7. października 1921. 176

WALNE ZGROMADZENIE

członków Związku niem. spółek rolniczych w Galicji, odbędzie się dnia 2. lutego 1922 o godz. 10-ej przedpoł. w gmachu szkoły ewangelickiej we Lwowie przy ul. Kochanowskiego l. 18, z następującym porządkiem dziennym:

1. Złożenie z urzędu prezesa zarządu;
2. Wybór uzupełniający;
3. Ustalenie opłaty rocznej członków za rok 1921;
4. Wnioski.

Lwów, dnia 20. stycznia 1922.

Prezes Rady Nadzorczej:
Karol Kühner m. p.

L. cz. A. I. 455/21/9.

WEZWANIE

spadkobierców, zapisobiorców i wierzycieli cudzoziemca.

Izrael Elster, kupiec, udziałowiec i zawiadowca firmy Elster i Topf, fabryka papieru cygaretowego we Wiedniu i we Lwowie, ostatnio zamieszkały we Wiedniu VIII. Lederergasse 17, przynależny do Krakowca w Polsce, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, zmarł we Wiedniu dnia 23. września 1921. Rozporządzenie ostatniej woli zastano.

Wzywa się wszystkich dziedziców, zapisobierców i wierzycieli, będących obywatelami austrjackimi, albo tutaj jako obcy zamieszkałych, by roszczenia swe do masy spadkowej do dnia 15. marca 1922 w podpisanym Sądzie zgłosili, ile że w przeciwnym razie, bez względu na te roszczenia, może spadek zostać wydany władzy zagranicznej, albo osobie przez tę ostatnią wskazanej.

Dziedzice zamieszkali w Austrji wnieśli na przeprowadzenie pertraktacji spadkowej przez Sąd austrjacki. Wzywa się zagranicznych dziedziców i zapisobierców, by roszczenia swe w oznaczonym czasokresie zgłosili i oświadczyli, czy żądają odstąpienia władzy zagranicznej, w przeciwnym razie o ile władza zagraniczna sama odstąpienia nie zażąda, przeprowadzi się postępowanie tutaj i to tylko ze zgłoszonymi dziedzicami.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Josefstadt, Wiedeń dnia 23. grudnia 1921. 530
Schön.
Należyte wygotowanie potwierdza kierownik kancelarji.

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossowski.
Z Drukarni Polskiej, pod zarz. J. Raczyńskiego, Lwów, Chorążczyzna 31.